

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 44 0 K 039732 24 Kž
Zenica, 03.10.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !

Kantonalni sud u Zenici u vijeću sastavljenom od sudija Maličbegović Enesa, kao predsjednika vijeća, te sudija Tešnjak Nermina i Bajramović-Softić Amele, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Burić Sabahete, u krivičnom predmetu protiv Ć. A., zbog krivičnog djela davanje dara i drugih oblika koristi iz člana 381. stav 1. KZ FBiH, odlučujući povodom žalbe kantonalnog tužitelja iz Zenice, podnesene protiv presude Općinskog suda u Žepču broj: 44 0 K 039732 24 K od 12.03.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 03.10.2024. godine, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba kantonalnog tužitelja iz Zenice i potvrđuje presuda Općinskog suda u Žepču broj: 44 0 K 039732 24 K od 12.03.2024. godine.

O b r a z l o Ź e n j e

Presudom Općinskog suda u Žepču broj: 44 0 K 039732 24 K od 12.03.2024. godine, optuženi Ć. A. oglašen je krivim da je u vrijeme, mjestu i na način kako je to pobliže opisano u izreci presude počinio krivično djelo davanje dara i drugih oblika koristi iz člana 381. stav 1. KZ FBiH, pa mu je sud primjenom citiranih zakonskih propisa, te uz primjenu člana 60. i 62. KZ FBiH te člana 300. ZKP FBiH, izrekao uvjetnu osudu kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, a koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od 1(jedne) godine i 6 (šest) mjeseci od dana pravosnažnosti presude ne počini novo krivično djelo. Također od optuženog je oduzeta novčanica od 50 Eura serijskog broja: UC6522668506, te će se ista po pravosnažnosti presude uplatiti u budžet Ze-do kantona. Istom presudom odredbom člana 200. stav 1. a u vezi sa članom 199. stav 2. tačka g) ZKP FBiH, optuženi je obavezan na ime paušala plati iznos od 50,00 KM, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude u zakonskom roku žalbu je izjavio kantonalni tužitelj iz Zenice, presudu pobija zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji s prijedlogom da Kantonalni sud u Zenici uvaži žalbu i pobijanu presudu preinači na način da optuženom A. Ć., sa podacima kao u spisu, izrekne odgovarajuću kaznu zatvora ili da pobijanu presudu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje sa jasnim uputama u pogledu izricanja vrste i visine krivičnopravne sankcije, odnosno postupanja u predmetu.

Odgovor na žalbu podnijela je braniteljica optuženog Adela Duraković, advokatica iz Sarajeva te je predložila da se žalba tužioca odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

Sjednica vijeća drugostepenog suda održana je u smislu člana 319. ZKP-a FBiH bez prisustva stranaka, a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Drugostepeni sud je ispitaio pobijanu presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom a u skladu sa članom 321. ZKP-a F BiH, pazeći po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon te je odlučeno kao u izreci iz slijedećih razloga:

Kod odlučivanja o tome koju će krivičnu sankciju izreći optuženom za počinjeno krivično djelo, prvostepeni sud je od olakšavajućih okolnosti našao raniju neosuđivanost optuženog, priznanje optuženog, dok otežavajućih okolnosti nije našao, pa je cijeneći i težinu učinjenog djela, i stepen krivice optuženog, zaključio da ima mjesta izricanju uvjetne osude tako da je ovu osudu izrekao optuženom. I po ocjeni ovog suda, utvrđene olakšavajuće okolnosti govore u prilog zaključka da u konkretnom slučaju nije neophodna zatvorska kazna koju tužilac u žalbi predlaže, već da se i samo uz prijetnju kazne može dovoljno uticati na optuženog da više ne čini krivično djelo. Ovo pogotovo kada se ima u vidu da je optuženi do sada neosuđivan i da je priznao krivično djelo čime je ubrzao i doprinio efikasnom završetku krivičnog postupka a pored toga radi se o optuženom koji je porodičan i izrazio kajanje te obećanje da više neće činiti nikakva krivična djela te da ima bolesnu suprugu i majku. Osim toga i sam kantonalni tužitelj u završnoj riječi na glavnom pretresu od 12.03.2024. godine a nakon priznanja optuženog je predložio upravo izricanje optuženom uvjetne osude koju je i sam zbog niza olakšavajućih okolnosti, dakle, smatrao adekvatnom sankcijom kao upozorenjem kojom se može postići kako svrha kažnjavanja predviđena u članu 42. KZ FBiH, tako i svrha krivičnih sankcija predviđena u članu 7. istog Zakona, što je stav i ovog suda kao drugostepenog.

Dakle, imajući u vidu sve naprijed navedene okolnosti pri tome imajući u vidu i navode iz odgovora na žalbu ovaj sud nalazi neosnovanim ukazivanje žalbe na potrebu izricanja bezuslovne kazne zatvora, zbog čega je žalbu tužioca odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu temeljem člana 328. ZKP FBiH potvrdio.

Zapisničarka
Burić Sabaheta

Predsjednik vijeća
Maličbegović Enes